

tingsudvalg i skrivelse af 15. juni 1962 boligministeriet om at forelægge for de interesserede kommunale organisationer et udkast af 14. juni 1962 til ændret affattelse af det omhandlede lovforslag.

I dette udkast fandtes følgende bestemmelse:

„Når et område er inddraget under inderzone, skal der af vedkommende kommunalbestyrelse inden 1 år for byudviklingsudvalget forelægges retningslinjer for områdets tekniske hovedanlæg, f. eks. hovedkloakker, opsamlende veje og lignende.“

De kommunale organisationer udtalte sig imod bestemmelsen, der imidlertid senere blev gennemført uændret som § 6, stk. 2, 1. punktum, i den nugældende byreguleringslov. Bestemmelsen er ikke nærmere omtalt under folketingets forhandlinger.

Den gældende bestemmelse er foreslået bibeholdt i realiteten i lovforslagets § 5, 2. punktum, dog med en ændring af fristen til 2 år efter inddragelsen af et areal som byzone.

Ved ordet „retningslinjer“ forstår man redegørelser (med tegninger, planer m.v.) for gennemførelsen af de omhandlede tekniske hovedanlæg til opfyldelse af kravet i lovforslagets § 5, 1. punktum (svarende til § 6, stk. 2, 2. punktum, i den gældende byreguleringslov) om, at der til enhver tid skal være udført sådanne hovedanlæg til dækning af det forventede behov for jord til bymæssig bebyggelse i de følgende 5 år. Eksempelvis må kommunen redegøre for sin kloakstatus og give oplysninger om de forventede tidspunkter for kommende kloaksagers indbringelse for landvæsenskommissionen.

Spørgsmål 8:

Hvorledes vil udtrykket „den pågældende ejendoms drift som landbrugs- eller skovbrugsejendom eller for udøvelse af fiskerierhvervet“ i § 7 nærmere blive fortolket?

Svar (af 7. marts 1969):

Udtrykket „den pågældende ejendoms drift som landbrugs- eller skovbrugsejendom“ er valgt for at tydeliggøre, dels at fritagelsen for amtsrådets/byudviklingsudvalgets forudgående tilladelse i henhold til lovforslagets § 9 ikke — så lidt som efter de gældende bestemmelser i byreguleringsloven

— omfatter bebyggelser som mejerier, slagterier, savværker m.v., dels at fritagelsen kun skal gælde for de bygninger, der opføres på den ejendom, hvorpå landbruget eller skovbruget drives.

Ordene „for udøvelse af fiskerierhvervet“ er valgt for at fritage opførelsen af f. eks. redskabsskure og bådehuse for både saltvands- og ferskvandsfiskeriet, herunder dambrug, for forudgående tilladelse efter § 9, men ikke f. eks. fiskemels- eller fiskekonserverfabrikker.

Det skal fremhæves, at den foreslåede bestemmelse alene afgrænser området for den nybebyggelse, der kan ske uden forudgående tilladelse efter § 9. Bestemmelsen udtaler intet om, i hvilken udstrækning amtsrådet/byudviklingsudvalget bør meddele tilladelse til andet byggeri i landzonen. Der henvises herom til bemærkningerne til lovforslagets §§ 7 og 8.

Spørgsmål 9:

Vil ministeren anse det for betænkeligt, hvis ordet „skal“ i § 8, stk. 2, ændres til: „kan“? Hvilken juridisk forskel ville en sådan ændring i givet fald få?

Svar (af 14. marts 1969):

Ifølge forslaget § 8, stk. 1, må eksisterende bygninger ikke uden amtsrådets/byudviklingsudvalgets forudgående tilladelse efter § 9 tages i brug til andre formål end landbrug, skovbrug eller fiskerivirksomhed. Efter denne bestemmelse skønner amtsrådet/byudviklingsudvalget frit, om det ud fra lovens formål er forsvarligt at meddele tilladelsen.

Lovforslagets § 8, stk. 2, omhandler alene landbrugets overflødiggjorte bygninger, og der gives det direkte til amtsrådet/byudviklingsudvalget, at den nødvendige tilladelse til sådanne bygningers anvendelse til anden erhvervsmæssig virksomhed normalt skal meddeles. Det følger allerede af stk. 1, at tilladelsen kan meddeles.

Skulle den betænkelighed, som synes at ligge bag spørgsmålet, følges, måtte det ske ved helt at slette forslaget § 8, stk. 2. Det kan imidlertid ikke anbefales, at en sådan slettelse foretages, jfr. bemærkningerne til lovforslagets §§ 6-8.